

Votre Programme Matmidim – Chiour BETH

Semaine du 10 au 14 septembre 2023

Souguia n°103

ת"סד

Matmidim

Programme d'étude Mondial

Sujet de la semaine :

Sonneries du Choffar (3)

- Décisions halahiques -

Pour la Refoua Chelema de
Haim Dan Patrick ben David
Et Eliahou ben Tamar

matmidim.com

Tephila avant le Limoud

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁלֵא יֵאָרַע דְּבַר תִּקְלָה עַל יָדֵי, וְלֹא אֶכְשַׁל בְּדַבַּר הַלְכָה, וְיִשְׁמְחוּ בִּי חֲבֵרֵי, שְׁלֵא אִמְר עַל טָמֵא טְהוֹר וְלֹא עַל טְהוֹר טָמֵא, וְלֹא עַל מִתָּר אָסוּר וְלֹא עַל אָסוּר מִתָּר, וְלֹא יִכְשְׁלוּ חֲבֵרֵי בְּדַבַּר הַלְכָה וְאִשְׁמַח בָּהֶם. כִּי יִי יִתֵּן חֲכָמָה מִפִּי וְדַעַת וְתְבוּנָה. גַּל עֵינַי וְאִבִּיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ

Tephila après le Limoud

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁשִׁמְתָּ חֲלָקֵי מִיּוֹשְׁבֵי בֵּית הַמִּדְרָשׁ. וְלֹא שִׁמְתָּ חֲלָקֵי מִיּוֹשְׁבֵי קְרָנוֹת. שְׁאֲנִי מְשֻׁכָּיִם וְהֵם מְשֻׁכָּיִם. אֲנִי מְשֻׁכָּיִם לְדַבְרֵי תוֹרָה וְהֵם מְשֻׁכָּיִם לְדַבְרֵי בְּטִלִּים. אֲנִי עֲמַל וְהֵם עֲמַלִּים. אֲנִי עֲמַל וּמְקַבֵּל שְׂכָר וְהֵם עֲמַלִּים וְאֵינָם מְקַבְּלִים שְׂכָר. אֲנִי רֵץ וְהֵם רְצִים. אֲנִי רֵץ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא, וְהֵם רְצִים לְבָאָר שְׁחַת. שְׁנֵאֲמַר וְאִתָּה אֱלֹהִים תּוֹרְדִם לְבָאָר שְׁחַת. אֲנִשִּׁי דְמִים וּמְרָמָה לֹא יִחְצוּ יְמֵיהֶם, וְאֲנִי אֶבְטַח בְּךָ

Cette semaine nous présentons les Psakim du Choulhan Aroukh et Mishna Broura.

Nous devons définir particulièrement comment les Poskim ont tranché concenant la Mahloket entre Rachi et Riva, puis sur la Mahloket entre Rav Hay Gaon et Rachba, avec des incidences Halahiques. Hatslaha !

Bon Limoud sur Matmidim !

Programme du dimanche

שולחן ערוך אורח חיים הלכות ראש השנה סימן תקצ

סעיף א

כמה תקיעות חייב אדם לשמוע בר"ה תשע. לפי שנאמר תרועה ביובל ובר"ה ג' פעמים וכל תרועה פשוטה לפניה ופשוטה לאחריה ומפי השמועה למדו שכל תרועות של חדש השביעי אחד הן בין בר"ה בין ביוה"כ של יובל, תשע תקיעות תוקעין בכל אחד משניהם תר"ת, תר"ת, תר"ת.

סעיף ב

תרועה זו האמורה בתורה, (ה) נסתפק לנו אם היא היללה שאנו קורים תרועה, או אם היא מה שאנו קורים שברים, או אם הם שניהם יחד; לפיכך, כדי לצאת ידי ספק צריך לתקוע תשר"ת ג' פעמים, (ו) ותש"ת ג' פעמים, ותר"ת ג' פעמים.

משנה ברורה סימן תקצ ס"ק ה

(ה) נסתפק לנו וכו' - מדמתרגמין תרועה יבבא [ב] אלמא שהוא כקול שאדם משמיע כשהוא בוכה ומייליל ועדיין אין אנו יודעין אם הוא כאדם הגונח מלבו כדרך החולה שמשמיע קולות קצרים קול אחר קול ומאריך בהם קצת והוא הנקרא גונח והוא דרך הבוכה בתחלת בכייתו וזהו מה שאנו קורין שברים או כאדם המייליל ומקונן שמשמיע קולות קצרות תכופות זה לזה והוא מה שאנו קורין תרועה או אם הוא שניהם כאחד:

(ו) ותש"ת ג"פ וכו' - ואין יוצא במה שתקע תשר"ת דדילמא כונת התורה על שברים לחוד וקמפסיק בתרועה בין שברים לתקיעה אחרונה לכך חוזר ותוקע שברים לחוד ומחמת זה הטעם צריך לתקוע ג"כ תר"ת ואין יוצא במה שתקע תשר"ת דדלמא כונת התורה על תרועה לחוד והפסיק מתחלה בשברים בין תקיעה לתרועה:

סעיף ג

(ז) וי"א ששיעור תקיעה כתרועה, ושיעור תרועה כשלשה יבבות דהיינו ג' כחות בעלמא כל שהוא והם נקראין טרומיטין; ולפי זה צריך ליזהר (ח) שלא יאריך בשבר כשלשה טרומיטין, (וי"א דאין לחוש אם האריך בשברים קצת, ובלבד שלא יאריך (ט) יותר מדאי) (וכן נוהגין) (מרדכי והגהות אשרי פי"ט), שאם כן יצא מכלל שבר ונעשה תקיעה; וצריך להאריך (י) בתקיעה של תשר"ת יותר מבשל תש"ת, ובשל תש"ת יותר מבשל תר"ת; ומיהו אם מאריך הרבה בכל תקיעה אין לחוש, שאין לה שיעור למעלה; וכן בתרועה יכול להאריך בה כמו שירצה; (יא) וכן אם מוסיף על ג' שברים ועושה ד' או ה', אין לחוש. וי"א ששיעור יבבא ג' טרומיטין; ושיעור תרועה כשלשה יבבות, (יב) שהם ט' טרומיטין; (יג) ושיעור תקיעה ג"כ תשעה טרומיטין, כתרועה; ולפי זה אין לחוש אם האריך קצת בשברים, וצריך להאריך בתקיעה של תשר"ת כשיעור (יד) י"ב טרומיטין. *ומי שלא האריך בתקיעה כשיעור הזה והאריך בשברים, לא קיים מצוה לא כמר ולא כמר.

משנה ברורה סימן תקצ

(ז) וי"א ששיעור תקיעה כתרועה וכו' - דע דבין י"א הזה ובין י"א שמביא המחבר בסוף דבריו תרועה וי"א דשיעור תקיעה [היינו בין שלפניה ובין שלאחריה] היא כתרועה אלא דמחולקים בשיעור תרועה דלהי"א הזה שיעורו הוא ג' כחות קטנים ולהי"א השני תרועה הוא כשיעור ט' כחות וממילא נ"מ הוא ג"כ לענין שיעור תקיעה:

(ח) שלא יאריך בשבר - ר"ל שבר אחד דהיינו קול אחד לא יאריך כג' טרומיטין דנעשה תקיעה. ובין בשברים של תש"ת ובין בשברים של תשר"ת צריך ליזהר בזה:

(ט) יותר מדאי - בשברים של תשר"ת [ג] לא יאריך בשבר אחד כשיעור ג' שברים ותרועה דהא תשר"ת עבדין מספיקא דשמה תרועה דקרא הוא שניהם יחד וא"כ גם התקיעה צ"ל כשניהם יחד וע"כ אף

שהארץ קצת בשברים לית לן בה ובתש"ת לא יאריך בשבר אחד כשיעור ג' שברים מהאי טעמא אבל כשיעור ג' טרומיטין מותר דהא כד עבדין שברים דהוא ארוך יותר מתרועה דידן הוא מחמת דנסתפק לנו דשמא תרועה הכתוב בתורה הוא שברים דידן וכנ"ל וממילא התקיעה הוא ג"כ ארוך יותר. והמחבר בדעה ראשונה סובר כיון דבסדר תר"ת התקיעה רק כתרועה ג' כחות קטנים תו אין להאריך בשבר אחד לעשותו כעין זה:

< שער הציין

[ג] ולראב"ד, אפילו בתשר"ת צריך ליזהר שלא להאריך בשבר אחד כטי"ת טרומיטין, ונכון לכתחלה ליזהר בזה [כן משמע ממגן אברהם]. ואפילו בדיעבד אינו יוצא לדעה אחרונה אלא אם כן היתה התקיעה הרבה יותר משיעור זה, דהיינו, י"ח כחות, כדי שיעור שברים ותרועה:

(ו) בתקיעה של תשר"ת וכו' - דשמא הוי תרועה שברים ותרועה יחד ר"ל יליל וגנח ושיעור תקיעה הלא הוי כתרועה [ולפי דעה זו [ד] די אם נעשה התקיעה של תשר"ת כשיעור י"ב כחות] ובשל תש"ת יותר משל תר"ת דשברים הוא גונח והוא יותר גדול מיליל שהוא תרועה [ושיעור התקיעה די בזה כתשעה כחות] ובשל תר"ת די בתקיעה כשהיא של ג' כחות כמ"ש בריש הסעיף:

< שער הציין

(ד) ובדיעבד די אם עשה אותה כט' כחות, ופחות מזה אפילו בתש"ת לא יצא וצריך לחזור ולתקוע, שהרי מנהגנו להאריך בשברים כל שבר יותר משלשה כחות עד ט' [ולא עד בכלל], ואם כן הוי תרי קולי דסתרי אהדדי, שהרי כיון שאנו עושין השברים כשמונה כחות ועל כרחו שאנו תופסין דשיעור תקיעה הוא כט' כחות דוקא ולא פחות מזה [ממגן אברהם]:

Programme du lundi

(יא) וכן אם מוסיף על ג' שברים - ויש מן הפוסקים שמחמירין בזה ונכון לחוש לדבריהם לכתחלה שלא לעשות יותר מן ג' שברים [אחרונים]:

(יב) שהם ט' טרומיטין - וכתבו האחרונים דנכון לעשות כן לכתחלה ובדיעבד די בג' כחות כדעה א':
(יג) ושיעור תקיעה ג"כ וכו' - היינו בשל תר"ת [דאלו בשל תש"ת הוא יותר מעט] ונכון לחוש לדעה זו לכתחלה [ובדיעבד די אם עשה אותה כשלשה כחות כדעה הראשונה כ"כ אחרונים] ומש"כ ולפ"ז אין לחוש וכו' ר"ל דכיון דשיעור תקיעה הוא כט' טרומיטין לפחות ממילא יוכל להאריך בשבר אחד מהשברים עד כדי ח' טרומיטין ולא יחשב כתקיעה אבל יזהר שלא יעשה כשיעור ט' טרומיטין דאז פסול אף בדיעבד דנחשב כתקיעה לכו"ע. והנה בתשר"ת היה לנו להקל יותר להאריך בשבר אחד עד י"ח כחות כיון דתרועה שם הוא בסך זה ממילא לא הוי שיעור תקיעה עד י"ח שהוא גניחות ויללות [ה] אלא דיש לחוש לבלבול הדעת שפעם אחד יעשה השבר ארוך מחבירו דבתש"ת הלא אסור לעשות כן וכנ"ל ע"כ ישוה אותם בכל מקום שלא יהיה שום שבר ארוך כט' כחות וגם דלדעת הראב"ד כל שבר שהוא כט' כחות נחשב כתקיעה וע"כ יש ליזהר בזה [ו] ומ"מ בדיעבד אינו נפסל אם עשה השבר בתשר"ת עד י"ח כחות אבל י"ח פסול אף בדיעבד דשוב נעשה תקיעה לכו"ע. וכתבו האחרונים דלכתחלה יעשה שיעור השלשה שברים [ז] כט' כחות ובדיעבד [ח] יצא אם האריך כשיעור ו' כחות או קרוב לזה:
(יד) י"ב טרומיטין - ט"ס וצ"ל י"ח דתרועה הוא ט' טרומיטין וגם שברים לפחות הוא כן וא"כ הוא י"ח וגם יותר מעט דהא שברים ארוכין יותר מעט:

(טו) והאריך בשברים - לאו דוקא דה"ה אם אריכותו בשברים היה שוה עם התקיעה ג"כ לא יצא. והנה בעבור שזה הסעיף רבו פרטיו ויקשה להקורא להבין ממנו פרטיו למעשה וע"כ אכתוב בקיצור איך להתנהג לכתחלה. צריך התוקע ליזהר שיאריך בתקיעות דתשר"ת שכל תקיעה יהיה לפחות כשיעור ח"י כחות ומעט יותר והתקיעות של תש"ת ותר"ת יהיה לפחות כשיעור ט' כחות דבזה יצא לכו"ע שהרי מותר להאריך אפילו יותר מכשיעור וגם יזהר בכל השברים בין בתש"ת [יא] ובין בתשר"ת שלא יעשה שום שבר [יב] מט' כחות וטוב יותר שלא יעשה בכל שבר רק כשלשה כחות וגם יזהר לכתחלה שיעשה כל תרועה בין של תשר"ת ובין של תר"ת כשיעור ט' כחות:

< שער הציון

(יא) פשוט דלכתחלה צריך לצאת גם דעת הראב"ד דשיעור ט' כחות הוי תמיד שיעור תקיעה בין בתר"ת ובין בתשר"ת. וקצת פלא על הח"י אדם שכתב בסימן קמ"ב סעיף ז דהרוצה לצאת כל הדעות וכו', ולא הזכיר דין זה אלא בתש"ת:
(יב) ואף דלדעה ראשונה מחמיר השולחן ערוך שלא לעשותה אפילו מג' כחות, כבר כתב רמ"א דנהגין בזה להקל, וגם אם נרצה לנהוג בזה כוותיה יהיה נגד דעת הראב"ד וגם נגד דעה אחרונה:

Comprendre la différence entre ce Biour Halakha et le Chaar hatsyoun vu précédemment
שער הציון (ד)

ביאור הלכה סימן תקצ סעיף ג ד"ה * ומי שלא

* ומי שלא האריך בתקיעה כשיעור הזה והאריך בשברים וכו' לא כמר ולא כמר - הנה כונת המחבר לפי דעתו לעיל כדעה ראשונה דאם עשה שבר של ג' כחות נעשה תקיעה ה"נ אם עשה התקיעה רק י"ז כחות שאינו יוצא לפי דעה אחרונה ובשברים עשה שבר אחד של ג' כחות אינו יוצא לדעה הראשונה אמנם לפי מה שאנו נוהגין כרמ"א לעיל בהג"ה אפילו אם עשה השבר של ג' כחות בתש"ת ג"כ בודאי יוצא וכן בתשר"ת אם משך השבר פחות מכדי שיעור שברים ותרועה ג"כ יוצא. ושיעור של שבר אחד בתש"ת כתב בספר מטה אפרים דיוכל להמשיכו עד וי"ו כחות ולא עד בכלל וממילא בתשר"ת שהוא כדי שיעור שברים ותרועה הוא עד ט' כחות (ולא עד בכלל) היוצא לדינא דלא פסלינן אלא אם כן עשה השבר בתשר"ת כדי ט' כחות אז אמרינן דאם עשה התקיעה בתשר"ת פחות מי"ח דלא קיים לא כמר ולא כמר. וכן בתש"ת אם עשה התקיעה פחות מכדי תשעה כחות והשברים עשה בשבר אחד כדי ששה כחות ג"כ לא קיים לא כמר ולא כמר אמנם כבר הורנו המ"א לעיל דלדין לכו"ע כיון דנהגין לעשות השברים מג' עד ט' כחות [ולא עד בכלל] צריך לעשות התקיעה לפחות ט' כחות דאל"ה אפילו בדיעבד אינו יוצא:

Programme du mardi

Que faire si l'on ne sait sonner qu'une seule des séries ? Selon Rav Hay Gaon faudrait-il faire la Brakha du Choffar ? Comprendre dès lors le Psak du Biour Halakha. Y a t-il une contradiction avec le Mishna Broua du Siman ro ?

שולחן ערוך אורח חיים הלכות ראש השנה סימן תקצג סעיף א

ברכות של ראש השנה ויום הכפורים מעכבות זו את זו, שאם אינו יודע כולם לא יאמר מה שיודע מהם, אלא לא יאמר כלום.

סעיף ב

וכן תקיעות מעכבות זו את זו; והני מילי שאינו יודע אלא מקצת הסימן, שלא יעשה אותו מקצת שיודע, אבל תשר"ת, תש"ת, תר"ת אין מעכבין זה את זה, ואם ידע לעשות אחד מהם או שנים, עושה. הגה: אבל הברכות אין מעכבין התקיעות, וכן התקיעות אין מעכבין הברכות ואיזה מהם שיודע, יעשה (טור); וכן סדרן אינו מעכב (ר"ן סוף ר"ה), ואם התפלל קודם שתקע, יצא.

ביאור הלכה סימן תקצג סעיף ב

* ואם ידע לעשות אחד מהם וכו' - ופשוט דהברכה על התקיעה אין רשאי לברך עד שיוכל לתקוע כל הסדרים בעצמו או בצירוף עם אחרים:

שולחן ערוך אורח חיים הלכות קריאת שמע סימן סז סעיף א

ספק אם קרא ק"ש, חוזר וקורא ומברך לפניו ולאחריו. אבל אם יודע שקראה, אלא שמוספק אם ברך לפניו ולאחריו, אינו חוזר ומברך.

משנה ברורה סימן סז ס"ק א

(א) ק"ש - ובשאר מצות דאורייתא היכא שמחוייב לעשות אותה מספיקא פסק לעיל בסימן י"ז ס"ב לענין טומטום אף דחייב בציצית וביו"ד רס"ה ס"ג לענין מילה באנדרוגינוס וכן כל כי האי גווני דלא יברך על המצוה כי הברכות הם דרבנן וספיקא לקולא אך יש פוסקים שמחלקין בין היכא שהספק הוא אם מחוייב כלל בהמצוה כגון ההיא שכתבנו ובין היכא שמחוייב אלא שאינו יודע אם עשה המצוה דאז צריך לברך עליה ג"כ ולפ"ז לולב או שופר ביום א' היכא דמספקא ליה אם כבר עשה המצוה וכה"ג צריך לעשותה בברכה וכתב הפמ"ג דמכ"מ בשם הרשב"א וכן ממ"א בשם הריב"ש לקמן סימן תקפ"ה אות ג' מוכח דלא ס"ל לחילוק זה. אלא תמיד בלי ברכה וגם מהגר"א בסי' זה מוכח דלא ס"ל לחילוק זה. ואם הביאו לו שופר או לולב ביום א' בין השמשות לכו"ע נוטל ובלי ברכה כי בזה הספק הוא אם חייב עתה כלל בהמצוה:

פרי מגדים אורח חיים משבצות זהב סימן סז ס"ק א

והנה יראה לומר שכל [מי] שמחוייב ואינו יודע אם עשה יש קצת חזקה לומר שעדיין לא עשה, וכמו שקם ממטתו בוודאי לא קרא, אין ספק מוציא מידי וודאי

Programme du mercredi

Selon vous quelle Tkia faut-il faire pour s'acquitter au minum selon la Torah ? Est-on Possek comme Rav Hay Gaon ou comme le Rambam ?

פסקי תשובות אורח חיים סימן תקצ אות א

א. התוקע במחלקות שבביה"ח ואין בכוחו לתקוע ל' קולות בכל מחלקה סעי' א', שו"ע: כמה תקיעות חייב אדם לשמוע בר"ה - תשע וכו' ותרועה זו האמורה בתורה נסתפק לנו וכו' וכדי לצאת ידי ספק צריך לתקוע תשר"ת ג"פ ותש"ת ג"פ ותר"ת ג"פ. ומי שאין באפשרותו לתקוע ל' קולות אלו, כגון התוקע במחלקות שבבתי חולים ואין בכוחותיו לתקוע בכל מחלקה ומחלקה ל' קולות, די שיתקע תשר"ת פעם אחת ותש"ת פעם אחת ותר"ת פעם אחת בכל מחלקה, כי מן התורה די בעשרה קולות אלו, ויש חולקים וסוברים שאינו יוצא ידי חובתו אפילו מדין תורה אלא אם כן יתקע כל הל' קולות כי ספק לנו מה כוונת התורה, וכפשטות לשון השו"ע כאן, ולכן יש לו לתקוע בכל מחלקה ל' קולות ואם יתעייף ולא יהיה לו כח לגמור לתקוע בכל המחלקות הרי הוא אנוס והחולים אנוסים ואנוס רחמנא פטריה.

שולחן ערוך אורח חיים סימן תקפו סעיף ה

המודר הנאה משופר, אדם אחר תוקע בו וזה יוצא י"ח; אבל אם אמר: קונם לתקיעתו עלי, אסור לתקוע בו אפי' תקיעה של מצוה.

מטה אפרים סימן תקפו סעיף ז

ז המודר הנאה משופר כגון שאמר קונם הנאת שופר עלי אדם אחר תוקע בו והוא יוצא שמצות לאו ליהנות ניתנו אבל הוא עצמו לא יתקע בו שיש הרבה שנהנים כשהם תוקעים בעצמם ויש כאן הנאה מלבד המצוה. ואם תקע יצא. ובשעת הדחק שאין שם אחר שיתקע לו יוכל לתקוע בעצמו לצאת י"ח

ומ"מ אין לו לתקוע יותר מעשרה קולות תשר"ת תש"ת תר"ת לצאת ידי ספק חיוב התקיעות שהם מן התורה [...]]

משנה ברורה על שולחן ערוך אורח חיים סימן תקפו סעיף ה

(כב) אדם אחר וכו' - ר"ל אף על גב דאין יכול להפקיע עצמו ממצות שופר בשביל נדר זה דמצוה לא מיקרי הנאה וכנ"ל מ"מ ישמע תקיעת שופר מאחר ולא יתקע בעצמו והטעם כתבו הפוסקים משום דיש הרבה ב"א שיש להם הנאה כשהם תוקעין והנאת הגוף ליכא לשרויי בשביל טעמא דמצות לאו ליהנות נתנו [לח] ומ"מ כתבו האחרונים דבשעת הדחק שאין לו אחר מותר לו בעצמו לתקוע רק שאין לו לתקוע כ"א עשרה קולות דהיינו תשר"ת תש"ת תר"ת שהם מעיקר הדין:

שער הציון סימן תקפו ס"ק לח

(לח) ב"ח ומגן אברהם ובמאמר מרדכי ושאר אחרונים העירו שעל כן עיקר סברא זו אינה אלא חששא בעלמא, שהרי בשופר של עובדי גלולים תוקעין בו לכתחלה אי לאו סברא דמאיסא ומטעמא דלאו להנות נתנו המצות, ולא חיישינן שמא יהנה גופיה בתקיעה, ועל כרחו דאינו אלא לכתחלה היכי דאיכא אחר, ובספר כפת תמרים כתב דהכל לפי האדם, אם מרגיש שבטבעו אינו נהנה מתקיעתו מותר לתקוע בו לכתחלה:

משנה ברורה סימן תר ס"ק ז

[...] קהל ששלחו לעיר אחרת להביא להם שופר ונתעכב השליח עד סוף יום ב' ור"ה היה ביום ה' וביום וא"ו וכשבא עם השופר כבר התפללו של שבת אבל היה עוד יום גדול אם אין שם בקי לתקוע שלא קיבל עליו שבת עדיין אז יתקע מי שקיבל שבת בלא ברכה ולא יתקע רק תשר"ת תש"ת תר"ת ולא יותר ודוקא אם עוד היום גדול אבל אם כבר הוא בין השמשות אין לתקוע כלל דביום השני אין חיובו לתקוע אלא מדרבנן והוי ספיקא דרבנן אבל ביום א' דחיובו מדאורייתא חייב לתקוע ובלי ברכה. ולענין אמירה לעכו"ם [יא] אף בבין השמשות דיום א' מותר:

כף החיים על שולחן ערוך אורח חיים סימן תקפו סעיף ה אות מ'

כז' וכתב שם המט"א ומ"מ אין לו לתקוע יותר מעשרה ש"ס מס"ח עכ"ל וסב"ד מ"ב ש"ס. ור"ל ג"פ חשר"ת וג"פ קולות חשר"ת חש"ת חר"ה לנ"ח ידי ספק חיוב התקיעות חש"ת וכו' שז"ס ונ"ח ספק חיוב התקיעות מס"ח כמ"ש לקמן סי' תק"ץ סעי' ז' יעו"ש. וע"כ נראה דהיחוד נכון לעשות החר"ה א"ס אפשר להחיר סדר כדי לנ"ח מחששות.

שם סימן תר אות יג

יג) ואם אין שם בקי לתקוע שלא קבל עליו שבת עדיין אז יתקע מי שקבל שבת בלא ברכה ולא יתקע רק חשר"ת חש"ת חר"ה (ר"ל ג"פ חשר"ת וג"פ חש"ת וכו' כמ"ש לעיל סי' תק"ץ סעי' ז' יעו"ש) ולא יותר וא"ס נמלא אחד שלא קבל עליו שבת עדיין יוכל לתקוע בצרכה אעפ"י ששאר השומעים כבר קבלו שבת ודוקא א"ס עוד היום גדול אבל א"ס כבר הוא צ"ה"ש אין לתקוע כלל. מט"א ש"ס. מ"ב ש"ס:

כידוע ודאי חז"י וחז"ח כי טגס הסמו"ג ק"ל דהוא ספיקא ממש ומוכיח לה מדכי דרי אצוה מקופק הי יע"ש וכיון דהמחזר כי ג"כ הכי צט"ע צודאי ק"ל דספיקא הוא, וכן נראה שהצין צפומ"ג א"א סק"ג ע"ש, אולם צלמח אינו ראי וכו"ש ג"כ אחי מורי הגאון כ"י די"ל דהמחזר נקט לשון ספיקא משום דלישנא דגמ"י הכי הוא וכמו שפירש רש"י ז"ל לשון ספיקא של הגמ"י כ"כ י"ל צלישנא דש"ע דספיקא לאו דוקא והא דמציא צ"י ראי מקמו"ג אינו מדכי הסמו"ג דר"א מקופק הי אלא מדכי ואח"כ לוח ש"ה"י חוקעין תר"ח שמה גביחה הוא כ"י לשון זה משמע דהוא משום ספיקא ולא כרש"י ועיי' בחוקי הרא"ש על הסמו"ג שמוצא ג"י הסמו"ג צג"י ע"ש אצל מהמחזר צט"ע מדכי לשון ספיקי אינו ראי כלל דפוסק כהרמז"ס די"ל דלישנא דגמ"י נקיט וראי לזה דאל"כ ודוע לח כי מרן חז"י דגס הטור קוצר דספיקא הוא דהכי כי לישנא דספיקא וגם כי דאס הדין דשצריס הוא חרועס הכי צתורה אינו יולא צאידך יע"ש וגם לא מציא כלל דצרי רש"י ז"ל וא"כ ה"ל לצ"י לכחוצ דכן הוא דעת רצינו הטור דספיקא הוא אר"ו דמדכי הטור ל"שנא דספיקא אינו ראי די"ל דנקט כפי פשוט לשון הגמ"י והכי מקתצר שלא יחלוק הטור על אציו הרא"ש ז"ל דקוצר להדי' כרש"י ע"ש וצק"כ טס אוח ל"צ אר"ו דהטור לא נחיה לצרר זה

ונקט רק כלישנא דגמ"י וצרא"ס כי טס אף צדעת הסמו"ג דאינו ספיקא ממש רק כעין ספק והוא כדצרי רש"י עיי"ש ואף דחז"י אינו קוצר כן צדעת הסמו"ג מ"מ צרור דקוצר הכי צדעת הטור וא"כ אמילא אין ראי מלשון ספיקא דנקט המחזר ואחר לשון זה נמשך גם הרצ כאן ועיין צקי יד דוד טכ"י לפרט גם דעת הרמז"ס כדעת רש"י ע"ש וכן מוכח לעכ"ד צדצרי רוב הראשונים ז"ל דס"ל כרש"י וכמו שבארתי צעה"י צוק"א צארכה, ולעכ"ד הרבה תלוי צזה אונס מי יכול להכניס ראשו להכריע צין שהריס הרמז"ס והגצוה"ס רצוהינו הראשונים ז"ל ואכחנו מומירין לחוש לדעת החולקים על רש"י ככל ספיקא דא"ו מ"מ יה"י כ"מ צזה לכמה דצריס כמו סיצואר אי"ה צקיומניס הצא"ס.

Liste des 103 Souguiot étudiées sur Matmidim

Souguiot de Brah'ot			Souguiot sur les H'aguim
1. Birkot Hatorah 2. Choméa Kéoné 3. Arévout 4. Kavana dans le Chema 5. Position pour le Chema 6. Méah Brah'ot 7. Amen Yetoma 9. Les quantités pour les Brah'ot 10. Les Brah'ot de consommation 11. Brah'a Chééina Tsrih'a 12. Ikar Vétafel 13. Mééin Chaloch	14. Brah'a sur un interdit 15. Anigrone 17. Birkat Haguefen 18. Natei Inchei 19. Birkat Haréah' 22. Les jus 23. Trima 24. Pat Kisnin (1) 25. Pat Kisnin (2) 26. Les Apéritifs 27-31 Zimoun 32. Tefilat Haderekh	33 -34. Birkat Hagomel 38. Chéhéh'éyanou sur un nouveau fruit 39. Chéhéh'éyanou sur un nouveau Keli 40. Chéhéh'éyanou sur les Mitsvot 41. Hatov Véhamétiv sur le vin 42. Cheva Brah'ot (1) 43. Cheva Brah'ot (2) – Panim H'adachot 46. Birkat Halevanah 47-49. H'azarat Hachats'	Hanouka 8. Emplacement de la Hanoukia 44. Ner Ich oubeto 45. Ner Ich oubeto (2) Pourim 16. Michloah' Manot et Matanot Laevyonim 85. Zakhor et Méh'iyat Amalek Pesssah 20. Biour H'amets 58. Bedika des miettes 86. 87. 88. Vente du Hamets
Souguiot générales			
37. Bal Tossif 50. Tokh Kédé Dibour 51-52. Ein Chaliah' Lidvar Avera 53. Mitsva bo yoter Mibichlouh'o	54. Mitsvot lav lihanot nitanou 55-56. Mitsvat Assei Chehazman grama 57. Zerizim makdimim lemitsvot	71. 72. Haossek Bamitsva Patour Minhamitsva 89. 90. Les actions de l'enfant	Sefirat Haomer 21. Un seul grand compte 89. 90. Un enfant qui devient adulte au milieu de la Sfira
Chabbat – Melekhet Mah'chevet		Chabbat – Les Derabanan	
59. 60. 61. Mit'assek 62. 63. 64. Davar Chééno Mitkaven 65. à 68. Psik Récheh	75 à 79. Grama 80. Chinouy 69. 70. Melakha chééina tsrikha légoufah	91 à 95. Réhitsa BéChabbat VéYom Tov	Ben Hametsarim 100. 3ème Beit Hamikdash
Hachkafa- pensée juive	Even Haezer	Yorei Dé'ah	
81 à 84. Tsaar Baalei Haim	96 à 99. Yih'oud	73. 74. Maaser sur les gains	Soukot 36. Mitstaer